

Comunitat Autònoma / Departament / Estat	COMUNITAT VALENCIANA
Municipi	VILALLONGA
Edifici	Parròquia dels Sants Reis
Direcció	
Coordenades	38.884302 -0.208993
Protecció	El temple té la condició de Bé de Rellevància Local segons la Disposició Addicional Quinta de la Llei 5/2007, de 9 de febrer, de la Generalitat, de modificació de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del Patrimoni Cultural Valencià (DOCV Núm. 5.449 / 13.02.2007). En conseqüència les intervencions en les campanes han de ser comunicades a la Direcció General de Cultura adjuntant el projecte prèviament a l'inici dels treballs.
Descripció	A l'extrem esquerre de la façana de la parròquia dels Sants Reis de Vilallonga s'alça un campanar vuitcentista de planta quadrangular, construït baix uns termes arquitectònics de caire academicista d'una gran austeritat. Aquesta simplicitat constructiva es fa especialment palesa al primer cos de la torre, sobriament ornamentat amb el contrast cromàtic que es crea entre les àrees llüides i la rajola, que ocupa les cantoneres del campanar, algunes franges intermèdies, així com la vora de les espitlleres que il·luminen l'escala perimetral que dona accés a la sala de les campanes. La transició entre el primer registre de la torre i el cos de les campanes la marca un senzill entaulament neoclassicista de funcions merament ornamentals, constituït per un estret arquitrau, un fris amb tríglifs i mètopes, i una cornisa decorada, a la seua àrea central, amb dentells de rajola. El cos de les campanes, segurament seguint la tradició arquitectònica del barroc valencià, està obert mitjançant quatre grans finestrals en forma d'arc de mig punt, flanquejats per dos pilastres toscanes de rajola sobre una classe de basament. El campanar està coronat per una nova cornisa i una terrassa, bordejada per una balustrada calada amb pinacles, de recent construcció.
Campanes	Les campanes de la parròquia dels Sants Reis de Vilallonga –com les de la capella de la Mare de Déu de la Font i la de l'ermita de Sant Antoni– no foren llançades al carrer en el transcurs de l'espoli que el temple va sofrir durant els primers mesos de la Guerra Civil (1936-1939). De fet, la documentació conservada a l'arxiu parroquial ens prova com, solament algunes setmanes després de la conclusió del conflicte bèl·lic, el campaner de la població fou contractat de nou per fer sonar els bronzes. Hem conservat, per això, un extraordinari conjunt de quatre campanes històriques, foses durant els segles XVIII i XIX, i d'una gran qualitat sonora, tant individual com col·lectivament. Així, la menor i més antiga d'elles, dedicada a Santa Bàrbara, fou fosa el 1786 per uns fonadors anònims que, segurament, són Josep Roses i Ramón Roses i Tormo. La tercera, advocada a la Mare de Déu de la Font, la patrona de Vilallonga, va ser fosa a 1806 per part d'un fonador de la nissaga dels Roses que, potser, és Ramón Roses. Per la seua part les dos campanes majors, dedicades a Maria, foren foses en 1847 i 1833, per part de Jaime Roses i dels Roses de Chella, respectivament.
Fotos	27
Tocs actuals de campanes	A l'actualitat, les tres campanes majors de la torre repiquen i voltegen diàriament de manera exclusivament automàtica. Mentrestant la menor, amb el motor de volteig continu avariats i sense batall, es troba en desús.

Conservació, manteniment	El campanar es troba en un excel·lent estat de conservació, tant higiènica com estructuralment.
Propostes	Tal i com detallem a la seua fitxa tècnica, la campana menor del conjunt hauria de ser restaurada, d'una banda, per garantir la seguretat del bronze i de la pròpia fàbrica que el sustenta; i d'altra banda, per retornar-li els seus valors originals, materials i immaterials.
Autors de la documentació	SARRIÓ ANDRÉS, Pau
Data	22-07-2017

Campanes actuals

Localització	Campana	Fonedor	Any fosa	Diàmetre (en cm)	Pes
Campanar.	Santa Bàrbara (1)	ROSES, JOSEP; ROSES I TORMO, RAMON	1786	46	56
Campanar.	Mare de Déu de la Font (2)	ROSES, RAMÓN	1806	81	308
Campanar.	Santa Maria (3)	ROSES, JAIME	1847	90	422
Campanar.	Verge Maria (4)	ROSES	1833	110	771

Relotges

Relotge mecànic (1)	Desaparegut Parat
Autor	CAROD (BARCELONA)
Data de construcció	1987

Descripció	A l'octubre de 1987, gràcies a les ajudes econòmiques rebudes de la Joieria Palmer, de Dulcesol i de Cehimosa, l'Ajuntament de Vilallonga va poder electrificar amb sengles motors l'antiga maquinària del rellotge, d'autoria encara desconeguda. L'electrificació, portada a terme per la casa rellotgera barcelonina Carod, evitava al consistori vilallonguí mantindre en nòmina a un funcionari perquè, cada dia, pujara al campanar a donar-li corda al rellotge. Juntament amb els motors de la maquinària, aquell any va comprar-se una nova esfera, que era gestionada per un rudimentari ordinador situat junt a ella i que encara hui, compta al centre amb el nom de "PALMER", un dels finançadors de l'obra. No obstant l'electrificació de la maquinària, pocs anys després, al juny de 1999, el rellotge mecànic fou finalment substituït per un nou ordinador, que gestionava, tant els tocs dels quarts i de les hores com el moviment de l'esfera des de la sagristia. Després d'aquesta intervenció, l'antiga maquinària del rellotge va desaparèixer juntament amb l'estança on se situava, que va ser derruïda. Ara, d'aquesta habitació, que se situava al nivell inferior a la sala de campanes, solament ha restat el paviment, així com el pou pel que baixaven les peses del rellotge. A 1987, coincidint amb les festes patronals de la Mare de Déu de la Font, per commemorar l'electrificació del rellotge, així com la instal·lació de la nova esfera electrònica, l'ajuntament va instal·lar a la base de l'escala del campanar una placa commemorativa en marbre blanc on s'indica: "AYUNTAMIENTO DE VILLALONGA / POR LA COLABORACION PARA EL NUEVO RELOJ / NUESTRO AGRADECIMIENTO MAS SINCERO A; / JOYERIA PALMER / DULCESOL / CEHIMOSA / VILLALONGA OCTUBRE 1987"
-------------------	---

Información completa: [Parròquia dels Sants Reis - VILALLONGA \(COMUNITAT VALENCIANA\)](#)

PDF (31-08-2026)